

recerques que s'estan duent a terme en diversos jaciments arqueològics catalans de cronologia paleolítica, situats a ambdues vessants dels Pirineus. Es dona la circumstància que molts dels jaciments en qüestió foren descoberts pel mateix Josep Canal i un ampli equip de col·laboradors durant els anys setanta del passat segle.

L'acte en si fou especialment interessant, atès que no es produïa cap trobada similar des de l'any 1984 (*Quadre cronològic del Plistocè superior a Catalunya: paleoambients i cultures prehistòriques*. Talteüll i Banyoles). En aquest sentit, cal destacar la propera publicació dels treballs presentats al col·loqui, així com la intenció de l'organització de donar continuïtat a aquest tipus de reunions.

Xavier Terradas i Battle

Berga i Boix, olotí il·lustre

Nomenament de Josep Berga i Boix (1837-1914) com a fill il·lustre de la ciutat d'Olot i instal·lació del seu retrat, pintat per l'artista olotí Kim Domene, a la Galeria d'Olotins Il·lustres de l'Ajuntament d'Olot. 16 de desembre de 2000.

La Galeria d'Olotins Il·lustres va ser creada per l'Ajuntament d'Olot l'any 1915 amb la finalitat de perpetuar la memòria d'aquells olotins els mèrits dels quals haguessin quedat demostrats «por obras o instituciones debidos a su talento o caridad que sean de interés y dominio público, ya pertenezcan dichas obras al campo

de la ciencia, literatura, artes o beneficencia». Des d'aleshores, setze personatges rellevants de la vida olotina havien rebut aquesta distinció.

La circumstància que tant Joaquim Vayreda (des de 1943) com Marià Vayreda (1953) ja figuressin a la Galeria va donar a l'acte de nomenament de Josep Berga i Boix un cert aire de reparació. Així ho va fer constar Joan Sala i Plana, estudiós de l'Escola d'Olot, que des de fa temps reivindica públicament la figura de l'«avi Berga», sobre el qual acaba de publicar una detallada monografia. Per a Joan Sala, Josep Berga i Boix va ser el

Josep Berga i Boix, quan encara no era "l'avi Berga".

personatge clau d'aquest moviment, no només pictòric sinó també cultural i ideològic, i mereixeria ser reconegut per qualsevol de les tres facetes en què va excel·lir: com a pedagog, com a literat i com a pintor. El ponent va manllevar uns versos de la *Balada d'Olot*, de Josep M. de Garganta («I Olot és com una vella / que no veu els seus tresors»), per felicitar-se que, finalment, la ciutat hagués fet justícia als mèrits de l'artista.

En l'acte, que va rebre l'adhesió de bona part de les institucions culturals, les entitats i els centres d'ensenyament de la ciutat, també hi van intervenir l'alcalde de la Vall d'en Bas, Miquel Calm, que en representació del seu municipi (Josep Berga era natural del mas la Costa de la Pinya) es va sumar a la iniciativa olotina, i Santiago Plana i Berga, besnét de l'avi Berga, el qual, juntament amb l'alcalde d'Olot, va descobrir el retrat realitzat per Kim Domene.

Va ser precisament l'alcalde d'Olot, Lluís Sacrest, qui va cloure la sessió. Si Josep Berga i Boix, va dir, va saber respondre a les necessitats del seu temps, ara li correspon a l'Ajuntament d'Olot, en complicitat amb la gent de la ciutat, assumir els reptes que planteja el moment actual, alguns dels quals tenen a veure amb l'activitat pedagògica i empresarial de Josep Berga i Boix: la creació de la Facultat d'Art i la constitució del Museu dels Sants, que s'instal·larà a l'edifici d'El Arte Cristiano, el taller d'imatgeria religiosa fundat per l'avi Berga.

Antoni Mayans